

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ:

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي كُلِّهِ (...)

Unutursak, Unutuluruz!

(26.09.2025)

İnsan, özü gereği “nisyan” ile anılır; yani unutmaya meyillidir. Unutmak, insanın en zayıf yanıdır. İşte bu yüzden Yüce Rabbimiz, kullarını sürekli hatırlamaya davet eder.

“Hatırlayın!” der Rabbimiz, vermiş olduğum nimetleri hatırlayın!¹ Kulluk sözleşmenizi hatırlayın!² Ayaktayken de hatırlayın, otururken de hatırlayın, yatairken de hatırlayın!³ Hatırlarsanız, hatırlanırsınız;⁴ unutursanız, unutulup gidenlerden olursunuz!⁵”

Kardeşlerim! Aziz Müminler!

Unutmak bazen doğal bir hastalığın sonucu olarak ortaya çıkar; kimi zaman da bilinçli bir tercih olur. Demans veya Alzheimer gibi rahatsızlıklarla mücadele eden bir insanın unutulması masum bir unutmadır, doğaldır. Asıl tehlikeli olan ise sağlıklı bir insanın unutulmasıdır: İnsan olmayı unutulmasıdır, merhameti unutulmasıdır, vicdanı unutulmasıdır.

Unuttuğumuz o kadar çok şey var ki hayat boyunca... Zaman zaman bizi var eden Rabbimizi unutuyoruz; bize rızık veren, yol gösteren Mevlâ'mızı unutuyoruz. Allah'a ait olduğumuzu ve O'na döneceğimizi unutuyoruz. Dünyanın geçici, ahiretin ise kalıcı olduğunu unutuyoruz. Öleceğimizi, yeniden dirileceğimizi, hesaba çekileceğimizi unutuyoruz.

Hamd etmeyi, şükretmeyi unutuyoruz. Sahip olduğumuz her imkânın hesabı sorulacak bir emanet olduğunu unutuyoruz.

Bizleri büyütüp yetiştirenleri unutuyoruz; bize ilim öğretenleri, üzerimizde emeği olanları unutuyoruz. İnsanın insana şifa olduğunu unutuyoruz. Akrabalarımızla vakit geçirmeyi unutuyoruz. Sevdiklerimizi ziyaret etmeyi, arayıp hâl hatır sormayı unutuyoruz. Birbirimize gidip gelmeyi, misafir olmayı, misafir ağırlamayı unutuyoruz.

Unutuyoruz insanların dertleriyle dertlenmeyi. Unutuyoruz mazlumları, yetimleri, kimsesizleri. Kendi basit sorunlarımızla o kadar çok meşgul oluyoruz ki, dünyada yaşanan büyük kederleri unutuyoruz. Unutuyoruz Gazze'yi, unutuyoruz Filistin'i. Açlıktan toprak yiyen çocukları unutuyoruz. Gözü yaşlı anaları, çaresiz kalmış babaları unutuyoruz. Savaş, terör ve kaosun gölgesinde hayatta kalmaya çalışan kardeşlerimizi unutuyoruz.

Bizleri unutanlardan eyleme Allah'ım! Açlıkla, yoklukla imtihan edilen kardeşlerimizi bizlere unutturma Allah'ım! Bizleri insanlığını unutanlardan eyleme Allah'ım! Yanlışlarımızdan dolayı dünyamız bu halde ise senden af diliyoruz Allah'ım! Hatalarımızı bağışla, Allah'ım! Cahilliğimizi bağışla Allah'ım! Aşırılıklarımızı bağışla Allah'ım! Bizi bizden daha iyi bildiğin cümle kötü hallerimizi bağışla Allah'ım!⁶ Barış ve huzurun tüm dünyaya hâkim olmasını istiyoruz, nasip eyle Allah'ım! (Âmin)

DİTİB Hutbe Komisyonu

¹ Al-i İmran, 3/103.

² Maide, 5/7.

³ Al-i İmran, 3/191.

⁴ Bakara, 2/152.

⁵ Haşr, 59/719.

⁶ Buhârî, Deavât, 60.